

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

og det blev ved Forhandlingerne i Kommissionen udtrykkelig fremhævet, at det var en Forudsætning for Forhøjelsen, at denne vilde medvirke til, at man ogsaa vilde imødekomme Ansøgere fra de Grupper af Arbejdere paa Landet, jeg nævnte.

Man har i Kommissionen drøftet Lovforslagets Enkeltheder med Repræsentanter for Dansk Arbejdsmandsforbund, og der var Enighed om at bibeholde de hidtidige Bestemmelser om Ansøgenes Kvalifikationer; det er § 2 i Forslaget.

For at opnaa en mulig og ligelig Fordeling mellem Landsdelene af de disponible Midler er det i § 16 foreslaaet, at en Fjerdedel af det Beløb, der af Statskassens Midler stilles til Raadighed til Opførelse af Arbejderboliger paa privat indkøbt Jord, fordeles ligeligt mellem Landets Amtsråds-kredse, medens Resten fordeles i Forhold til Antallet af indkomne Ansøgninger fra kvalificerede Ansøgere, idet det har vist sig, at Antallet af Ansøgere er væsentlig større i Jylland, end Tilfældet er paa Øerne.

I de forløbne Aar er det gentagne Gange fra forskellig Side fremhævet, at der finder en uheldig Spekulation Sted med Hensyn til de med Statsstøtte opførte Arbejderboliger, hvorved disse unddrages den Befolkningsgruppe, som de var tiltænkt. Den oprindelige Regel i 1938-Loven om, at Laanene falder ved Ejerskifte og ikke kan overtages af en ukvalificeret Køber, var øjensynligt utilstrækkelig. Der fandtes Købere, der netop ønskede at indfri Statslaanet for derved at befri Ejendommen for de Raadighedsindskrænkninger, der er hjemlet i Loven. Ved Loven af 1943 blev der derfor for Boliger, der opførtes efter denne Lov, bestemt, at disse Raadighedsindskrænkninger først skulde bortfalde 20 Aar efter, at Laanene var indfrie, og der gaves Staten Ret til at overtage Boligerne. Ved Ændringsloven af 1946 indførte man yderligere ligesom for Husmandsbrug en rente- og afdragsfri Del af Byggelaanet, der skulde virke som en Slags Spærreprioritet. Kommissionen har imidlertid ikke anset en Spærreprioritet for et virksomt Middel mod Spekulation og har derfor ikke optaget denne Bestemmelse i Lovforslaget. Derimod har man i det Lovforslag, som nu er til Behandling, søgt Værnet mod Spekulation i disse Ejendomme yderligere udbygget derved, at det ifølge Forslagets § 22 for Ejendomme, der oprettes efter Lovens Ikrafttræden, er bestemt, at der ved Ejerskifte kan kræves Efterbetaling af Forskellen mellem de betalte Renter og det Beløb, der vilde have været betalt, hvis

Laanet skulde have været fuldt forrentet, og det er ligesom i Husmandsloven foreslaaet, at Sælgeren ikke kan overføre Risiko-koen for Laanets Opsigelse paa Køberen.

Ligesom i Statshusmandslovforslaget har man heller ikke her ment at kunne give de enkelte Bestemmelser, som er ugunstigere for Ejeren end de tilsvarende ældre Lovbestemmelser, tilbagevirkende Kraft for Boliger, der er oprettet efter de paagældende ældre Love, men det maa ligesom ved Husmandsbrug overlades til Administrationen efterhaanden ved Overenskomst eller i Forbindelse med Ejerskifte at faa de ældre Boliger inddraget under de nye Regler.

Jeg maa endvidere henlede Opmærksomheden paa den nye Regel i § 22, Stk. 3, hvorefter de til Statskassen eller Jordfonden i Anledning af Ejerskifte ekstraordinært tilbagebetalte Beløb kan anvendes til Opførelse af nye Arbejderboliger inden for den samme Kommune. Denne Regel vil i de Tilfælde, hvor Administrationen efter Omstændighederne anser det for nødvendigt at respektere en Arbejderboligs Overdragelse til en ukvalificeret Køber mod Laanets Indbetaling, komme til at virke som, hvad skal jeg sige, et Plaster paa Saaret baade for Administrationen og for den lokale Befolkning ved at hindre Nedgang i Antallet af Boliger, der er til Disposition for den Befolkning, som Loven har tænkt paa.

Jeg skal endelig gøre opmærksom paa, at der under Lovforslagets Behandling i Folketinget er foretaget en mindre Ændring i § 5, gaaende ud paa, at Minimums-størrelsen for Byggegrunde sættes op fra 800 m² til 1 000 m².

Det andet Lovforslag angaar altsaa selve Udlaanene, og ogsaa det er, som jeg allerede har nævnt, enstemmigt vedtaget i Folketinget. Efter den nugældende Lov om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet er der aarligt af Statskassen stillet 5 Mill. Kr. til Raadighed for dette Formaal, og Beløbet fordeles med 4 Mill. Kr. til almindelige Boliger og 1 Mill. Kr. til Laan til Opførelse af Boliger for Landmandens Regning, og af Jordfondens Midler bevilges 1 Mill. Kr. til Fremskaffelse af Jord og til Byggelaan. Nu forhøjes disse Bevillinger meget betydeligt for at skaffe flere gode Boliger til Arbejderbefolkningen paa Landet, og man medvirker, som man vil kunne forstaa, herigennem til at fastholde Arbejdskraften i de Distrikter, hvor der i særlig Grad er Brug for den.

Ifølge § 1 stilles der i hvert af Finans-aarene 1947—48, 1948—49 og 1949—50 75 000 Kr. til Raadighed af Jordfondens